

Děti se zrakovým postiženími/jsou stejně jako zdravé děti. V základních fyzických, psychických a citových potřebách se od nich neliší. Mají však navíc speciální potřeby, vyplývající z jejich postižení. Mnohé z nich mohou obstat v dospělosti stejně jako ostatní členové společnosti, pokud je jim poskytnuta komplexní tyflopédická péče, vhodný vzdělávací program a vytvořeno dobré podnětné a přátelské prostředí.

Prostředí, které vnímáme všemi smysly. Analyzátoři smyslů fungují v neoddělitelné vzájemnosti. Není-li možné, abychom vnímali opticky, využijeme hmat. Je rozvrstven po celém povrchu těla, neustále jsme s něčím v dotyku. Materiály nás přitahují, ale i odpuzují. Sluch tlumočí informace o prostředí. Oči můžeme zavřít, ale sluchem vnímáme stále. Také čich nám předává zprávy i z prostor, do kterých nevidíme, známá vůně v nás může vyvolat vzpomínkovou představu. Stejně tak doplňuje představu chuť.

Klíčem k tomu, aby se dítě se zrakovým postižením přirozeně integrovalo do společnosti jsou správně prováděna smyslová cvičení. Jejich podstatou je využít zdravých smyslů ke kompenzaci či reedukaci chybějícího či poškozeného zraku.